

**ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobce: Y. M., zastoupeného JUDr. Annou Starou, advokátkou se sídlem Praha 4, Malá Tyršovka 19, proti žalovanému: Ministerstvo vnitra, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 1. 3. 2004, čj. 24 Az 2105/2003-20,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 1. 3. 2004, čj. 24 Az 2105/2003 - 20 se zrušuje a věc se vrací tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora uvedeného usnesení Krajského soudu v Ostravě, jímž bylo zastaveno řízení o žalobě proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 19. 9. 2003, čj. OAM-4323/VL-19-19-TZ-2003. Tímto (posledně uvedeným) rozhodnutím byla stěžovateli zamítnuta jeho žádost o azyl jako zjevně nedůvodná podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů. Usnesením krajského soudu bylo řízení zastaveno podle ustanovení § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.), § 33 zákona o azylu, s odůvodněním, že nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu a tato skutečnost brání nejméně po dobu 90-ti dnů rozhodnutí ve věci.

V kasační stížnosti stěžovatel uplatňuje důvody uvedené v ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), tedy nezákonnost rozhodnutí o zastavení řízení. Dne 21. 4. 2004 podal proti usnesení krajského soudu kasační stížnost; tato byla Nejvyšším správním soudem

odmítnuta usnesením čj. 2 Azs 233/2004 - 32, když Nejvyšší správní soud judikoval, že doručení usnesení Krajského soudu v Ostravě prostřednictvím PoS Seč nelze považovat za řádné doručení. Stížnost tedy byla podána předčasně, neboť rozhodnutí v té době dosud nenabýlo právní moci. Rozhodnutí si osobně převzal u Krajského soudu v Ostravě dne 9. 11. 2004. Namítá, že krajský soud zastavil řízení na základě nesprávného věcného i právního posouzení věci. Tvrdí, že jeho pobyt byl znám po celou dobu azylového řízení. Skutečně opustil dne 4. 11. 2003 místo svého pobytu na adrese PoS Seč, Junior centrum a. s., od té doby však v souladu s režimem žadatelů o azyl pravidelně jednou měsíčně sděloval adresu aktuálního pobytu, a to právě PoS Seč. Tvrdí, že o této skutečnosti nemá žádný doklad, nicméně, že tato jeho hlášení musí být v evidenci PoS Seč na k tomu určených formulářích. Navrhuje, aby si soud tuto evidenci vyžádal, neboť jemu osobně odmítli pracovníci PoS Seč vydat výpis z evidence. Po celou dobu se zdržoval v ubytovně na adrese P., N. 385, o čemž dodatečně předloží soudu potvrzení; podotýká, že i v současné době opět pobývá na této adrese. Namítá, že jeho pobyt ode dne 4. 11. 2003 byl znám a nebyly tak splněny zákonné podmínky pro zastavení řízení podle § 33 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Navíc dle citovaného usnesení Nejvyššího správního soudu, pokud není znám pobyt žadatele o azyl, je potřeba mu po přezkoumání všech rozhodných skutečností, pokud soud dojde k závěru, že řízení lze vést i bez osobní účasti účastníka, ustanovit opatrovníka, případně řízení přerušit až do doby, kdy bude pobyt účastníka znám. Dle názoru Nejvyššího správního soudu nemůže obstát ani názor Krajského soudu v Ostravě, že zastavení řízení dle § 33 zákona o azylu je jiným opatřením ve smyslu ustanovení § 29 odst. 3 o. s. ř. Zastavení řízení tedy bylo zřejmě i dle názoru Nejvyššího správního soudu nezákonné ve smyslu § 103 odst. 1 písmeno e) soudního řádu správního. Stěžovatel prohlašuje, že v současné době pobývá na adrese P., N. 385 a že tudíž nic nebrání tomu, aby krajský soud po provedeném řízení rozhodl ve věci. Navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení Krajského soudu v Ostravě zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení; současně žádá o přiznání odkladného účinku této kasační stížnosti.

Žalovaný nevyužil možnosti vyjádření ke kasační stížnosti stěžovatele.

Nejvyšší správní soud nejprve vážil nezbytnost rozhodnutí o žádosti o odkladný účinek kasační stížnosti. Dospěl k závěru, že o ní není třeba rozhodovat tam, kde je o kasační stížnosti rozhodováno přednostně a kde je žadatel chráněn před důsledky rozsudku krajského soudu režimem pobytu za účelem strpění podle § 78b odst. 1, 2 zákona o azylu (cizinec má nárok na udělení víza za účelem strpění pobytu mj., pokud žádost doloží dokladem o podání kasační stížnosti proti rozhodnutí soudu o žalobě proti rozhodnutí ministerstva ve věci azylu a návrhu na přiznání odkladného účinku - takové vízum opravňuje cizince k pobytu na území po dobu platnosti víza, která je 365 dnů; na žádost cizince odbor cizinecké a pohraniční policie platnost víza prodlouží, a to i opakovaně) – ze zákona platnost uvedeného víza zaniká právní mocí rozhodnutí o kasační stížnosti. Pozitivní

rozhodnutí o žádosti o odkladný účinek by tedy nemělo z hlediska ochrany stěžovatele žádný význam, negativní by před rozhodnutím o kasační stížnosti bránilo řádnému soudnímu řízení. Při rozhodnutí o kasační stížnosti pak je rozhodnutí o odkladném účinku nadbytečné, neboť obecně může přiznání odkladného účinku kasační stížnosti přinést ochranu jen do doby rozhodnutí o této stížnosti.

Důvodnost kasační stížnosti posoudil Nejvyšší správní soud v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.).

Ze soudního a správního spisu vyplynulo, že usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 7. 2004, čj. 2 Azs 233/2004 - 32 byla odmítnuta kasační stížnost stěžovatele ze dne 21. 4. 2004 proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 1. 3. 2004, čj. 24 Az 2105/2003 - 20 s odůvodněním, že krajský soud stěžovateli neustanovil opatrovníka, ačkoli byl neznámého pobytu a usnesení krajského soudu mu tak nebylo možno doručit. Podaná kasační stížnost tedy byla předčasná. Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. 9. 2004, čj. 24 Az 2105/2003 - 35 byl stěžovateli ustanoven opatrovník, jemuž bylo uvedené usnesení krajského soudu doručeno dne 11. 10. 2004. Stěžovatel si usnesení převzal u Krajského soudu v Ostravě osobně dne 8. 11. 2004. Dne 16. 11. 2004 byla předána k poštovní přepravě kasační stížnost stěžovatele ze dne 15. 11. 2004, která byla Krajskému soudu v Ostravě doručena dne 18. 11. 2004.

Nejvyšší správní soud přezkoumal kasační stížností napadené rozhodnutí soudu prvního stupně a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

Jak již bylo vysloveno v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2004, čj. 3 Azs 191/2004 - 42, je vadou řízení mající za následek nezákonné rozhodnutí o zastavení řízení [§ 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.], zastavil-li krajský soud řízení podle § 33 zákona o azylu, aniž by žalobci k ochraně jeho práv ustanovil opatrovníka podle § 29 odst. 3 o. s. ř. Zastavení řízení podle § 33 zákona o azylu nelze považovat za tzv. jiné opatření podle § 29 odst. 3 o. s. ř., které by představovalo výjimku z povinnosti opatrovníka ustanovit.

Ani v této věci Nejvyšší správní soud neshledal důvod od tohoto stanoviska se odchýlit. Dospěl tedy k závěru, že kasační stížnost je důvodná pro vady řízení před krajským soudem, jež měly za následek nezákonné rozhodnutí o zastavení řízení, a proto kasační stížností napadené usnesení Krajského soudu v Ostravě podle ustanovení § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil; současně věc vrátil Krajskému soudu v Ostravě k dalšímu řízení, v němž je tento soud podle odstavce 3 téhož ustanovení vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne podle ustanovení § 110 odst. 2 s. ř. s. Krajský soud v Ostravě v novém rozhodnutí.

Poučení : Proti tomuto rozsudku nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. ledna 2006

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu